

Sygn. akt VI Ka 263/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Anna Mościcka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Braniewie Jarosława Żelazka

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2023 r. w Elblągu sprawy

K. Ż. (1) s. W. i H. ur. (...) w B.

oskarżonego o czyn z art. 190 § 1 kk i in.

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 21 kwietnia 2023 r. sygn. akt VIII K 944/22

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie przed sądem II instancji, w tym 180 zł opłaty.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 263/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z 21 kwietnia 2023r. w spr. VIII K 944/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		K. Ż. (1)	karalność oskarżonego Czyny przypisane z art. 190§1 kk, z art. 217§1kk	Informacja z KRK	k.203-205
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stąd dowód ten zasługuje na wiarygodność.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oskarżony w apelacji podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych z art. 438 pkt. 3 kpk. Należy zaś podkreślić, że względną przyczyną odwoławczą, która może doprowadzić do postulowanego wzruszenia zaskarżonego wyroku jest tylko stwierdzenie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia.</p> <p>Tymczasem argumenty przytoczone przez skarżącego w apelacji na poparcie postawionego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, w konfrontacji z wymową zebranych dowodów, nie pozwalały na przyjęcie, iż zaskarżony wyrok był niesłuszny. Na wstępie należy</p>		

zaś zaznaczyć, że sąd I instancji zgromadził materiał dowodowy wystarczający do rozpoznania sprawy, mimo, iż skarżący zarzucił, że sąd ten nie przeprowadził wszystkich istotnych dla sprawy dowodów, przy czym sam skarżący nie wskazał jakie jeszcze dowody winny być przeprowadzone. Ponadto nie można się zgodzić z oskarżonym by został skazany tylko z tego powodu, że był wcześniej karany. Analiza akt sprawy i pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wskazuje też na to by sąd nie wskazał na jakich dowodach się oparł i z jakiego powodu niektóre z nich uznał za wiarygodne a inne nie, by przytoczył dowody tylko w sposób ogólny, zbiorczy. A wręcz przeciwnie, sąd I instancji dokonał szczegółowej oceny poszczególnych dowodów, przy czym zaznaczył, że dostrzega powody dla których zeznania W. K. (1) i K. K. (1) należy oceniać ze szczególną ostrożnością. Jednocześnie uznając je co do zasady za wiarygodne wskazał, że czyni to m.in. z tego powodu, że zostały pozytywnie zweryfikowane innymi dowodami. W szczególności należy podkreślić, że K. K. została przesłuchana z udziałem biegłego psychologa, który w wydanej opinii dostrzegając deficyty po stronie pokrzywdzonej- uznał, że jest ona w stanie pamiętać proste osobiste przeżyte schematy poznawcze np. sytuacje z oskarżonym, gdy mogła te wspomnienia zakotwiczyć o święta Bożego Narodzenia, a nadto nie stwierdził u opiniowanej konfabulacji. Ponadto relacje ww świadków zostały też pozytywnie zweryfikowane opinią lekarską (gdyż mimo tego, że pokrzywdzony nie korzystał z pomocy lekarskiej, to biegły uznał, że W. K. mógł doznać opisywanych obrażeń

podczas uderzania pięściami z małą siłą lub gdy pokrzywdzony skutecznie się przed nimi zasłaniał) oraz zeznaniami J. A. (który opisał, że oskarżony przyznał się do pobicia W. K., a wręcz się tym chwalił, zaś W. K. opisał mu okoliczności pobicia). Także zeznania policjanta S..B. , który potwierdził posiadanie przez oskarżonego noża, czy dokumenty dot. interwencji, też wpisywały się w opis zdarzeń podawany przez pokrzywdzonego i jego córkę. Wobec zaś wzajemnej spójności wszystkich dowodów przeprowadzonych przez sąd I Instancji, w postaci zeznań świadków, opinii i dokumentów, to wyjaśnienia oskarżonego nieprzyznającego się do winy nie mogły być uznane za wystarczający powód do uznania, że K. Ż. nie popełnił zarzucanych (i przypisanych) mu czynów. Ponadto z dowodów obciążających, które uznano za wiarygodne wcale nie wynika okoliczność podnoszona w apelacji, że pokrzywdzony brał czynny udział w zajściu i że przyczynił się do powstania obrażeń, a także by zdarzenia miały tylko charakter kłótni, gdy pokrzywdzony pierwszy wszczął awanturę.

Reasumując, to należy wskazać, że nie wystarczy subiektywne przekonanie skarżącego o niesprawiedliwości orzeczenia, ale dla wzruszenia wyroku konieczne jest wykazanie, że w zaskarżonym orzeczeniu poczyniono ustalenie faktycznie nie mające oparcia w przeprowadzonych dowodach, czego w realiach omawianej sprawy nie można stwierdzić. Stąd zarzut i argumenty podniesione w apelacji nie mogły służyć skutecznemu wykazaniu błędów w ustaleniach faktycznych polegających na niezasadnym

przyjęciu, że oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów.	
Wniosek	
O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z przyczyn dla których zarzut i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wniosek końcowy o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego nie zasługiwały na uwzględnienie. Nie było też podstaw z art. 437§2 kpk zdanie drugie do uwzględnienia wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, gdyż nie zachodzą podstawy z art. 439§1kpk, 454 kpk ani nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Cały wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wnioski końcowe nie zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Ponadto nie było podstaw do zmiany wyroku w zakresie wymierzonych kar jednostkowych pozbawienia wolności, gdy uprzednia karalność oskarżonego, działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, powodowała, że należało mu wymierzyć bezwzględne kary pozbawienia wolności, mimo, że ustawodawca przewidział w sankcjach art. 190§1 kk i art. 217§1kk możliwość wymierzenia kar wolnościowych. Ponadto skoro kary jednostkowe wymierzono w dolnych granicach z sankcji, a przy kształtowaniu kary łącznej zastosowano zasadę asperacji i nie dokonano prostego zsumowania kar, to trudno te kary uznać za rażąco surowe. Nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze przemawiały za brakiem podstaw do orzeczenia niższych kar jednostkowych i finalnie łącznej.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. II	Apelacja oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1kpk do obciążenia go kosztami za postępowanie odwoławcze i 180 zł opłaty

(art. 2 ust.1 pkt. 3 i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych).

PODPIS